

bijeen om zich door admiraal Ferwerda te laten voorlichten over de algemene aspecten van Indië's maritieme verdediging. Die bijeenkomst vond plaats op donderdag 9 mei '40.

In de nacht van donderdag op vrijdag viel Duitsland aan.

Geen slagkruisers dus.

Op zoek naar moderne wapens

Van Nederland afgesneden, moest Indië in mei '40 op defensiegebied roeien met de riemen die het had, en die waren nogal wrak. Hoe ze te verbeteren? Alle staal moest geïmporteerd worden en echte machinefabrieken die met ingevoerd staal op grote schaal moderne wapens zouden kunnen vervaardigen, waren er niet. Wel bezaten de marine en het Knil reparatiebedrijven en munitiewerkplaatsen maar voor die munitie moesten het buskruit en de springmiddelen van elders betrokken worden. Zeemijnen konden in Indië niet vervaardigd worden, evenmin verrekijkers en de overige optische instrumenten welke vooral aan boord van oorlogsschepen nodig waren. Aan de vervaardiging van vliegtuigen en vliegtuigmotoren viel ook niet te denken – die konden hoogstens gerepareerd worden.

Er werd met man en macht aangepakt. Het Marine-etablissement te Soerabaja werd uitgebreid tot er in plaats van wellicht tienduizend (het juiste cijfer is niet bekend) ca. vijftienduizend arbeidskrachten, hoofdzakelijk inheemsen, werkten. De mogelijkheden tot het repareren van schepen werden er belangrijk uitgebreid en verbeterd en er werden nu ook meer patrouilleboten en motortorpedoboten gebouwd – de bouw daarentegen van een groot dok moest gestaakt worden omdat men in Indië niet voldoende stalen platen wist te vinden.

Uitgebreid werden ook de Pyrotechnische Werkplaats en het Artillerie-constructiebedrijf van het Knil, beide te Bandoeng – het aantal werkkrachten steeg bij het eerste van ruim tweeduizend tot vier-entwintigduizend, bij het tweede van nog geen duizend tot vijfduizend. Met enige hulp uit Australië slaagde het artilleriebedrijf er in, geweren, lichte mortieren en mitrailleurs te vervaardigen en de Pyrotechnische Werkplaats droeg zorg voor grote hoeveelheden munitie, ook voor vliegtuigbommen – in de loop van '41 kreeg die werkplaats evenwel een nijpend tekort aan grondstoffen.

Zo was in eigen land de materiële basis van de Indische defensie maar